Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (sestā palāta)

2024. gada 4. jūlijā*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Lauksaimniecība – Kopējā lauksaimniecības politika – Regula (ES) Nr. 1307/2013 – 52. pants – Deleģētā regula (ES) Nr. 639/2014 – 53. panta 1. punkts – Atbilstības kritēriju noteikšana saistītā atbalsta pasākumiem – Dalībvalstu kompetence – Deleģētā regula (ES) Nr. 640/2014 – 2. panta 1. punkta otrās daļas 16. un 18. punkts – "Deklarēto dzīvnieku" un "noteikto dzīvnieku" nošķiršana – 30. panta 3. punkts – Uz noteikto dzīvnieku pamata aprēķināts atbalsts – 31. panta 1.–3. punkts – Administratīvie sodi deklarēto dzīvnieku neatbilstības gadījumā – Pieteikums par saistīto atbalstu zīdītājgovju turēšanai – Valsts tiesiskajā regulējumā noteikts atnešanās radītājs, kas nav izpildīts attiecībā uz visiem deklarētajiem dzīvniekiem – Atnešanās radītāja izpildīšana attiecībā uz mazāku šo dzīvnieku skaitu – Valsts prakse atteikt atbalstu

Lietā C-538/22

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Fővárosi Törvényszék* (Galvaspilsētas Budapeštas tiesa, Ungārija) iesniegusi ar 2022. gada 25. jūlija lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2022. gada 11. augustā, tiesvedībā

SB

pret

Agrárminiszter,

TIESA (sestā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs T. fon Danvics [*T. von Danwitz*], tiesneši P. Dž. Švīrebs [*P. G. Xuereb*] (referents) un I. Ziemele,

ģenerāladvokāte: J. Kokote [*J. Kokott*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko snieguši:

– Ungārijas valdības vārdā – *Zs. Biró-Tóth* un *M. Z. Fehér*, pārstāvji,

* Tiesvedības valoda – ungāru.

– Eiropas Komisijas vārdā – *V. Bottka* un A. Sauka, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus 2023. gada 30. novembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Komisijas Deleģētās regulas (ES) Nr. 640/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1306/2013 attiecībā uz integrēto administrācijas un kontroles sistēmu, maksājumu atteikšanas vai atsaukšanas nosacījumiem un administratīvajiem sodiem, kas piemērojami tiešo maksājumu, lauku attīstības atbalsta un savstarpējās atbilstības kontekstā (OV 2014, L 181, 48. lpp. un labojums – OV 2015, L 209, 48. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 2016. gada 4. maija Deleģēto regulu (ES) 2016/1393 (OV 2016, L 225, 41. lpp.) (turpmāk tekstā – "Deleģētā regula Nr. 640/2014"), 2. panta 1. punkta otrās daļas 16. un 18. apakšpunktu, 30. panta 3. punktu un 31. panta 1.–3. punktu.

2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp lauksaimnieku SB un *Agrárminiszter* (lauksaimniecības ministrs, Ungārija) par šā ministra atteikumu piešķirt SB saistīto atbalstu zīdītājgovju turēšanai.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Regula (ES) Nr. 1306/2013

3 Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1306/2013 (2013. gada 17. decembris) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1200/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu (OV 2013, L 347, 549. lpp.) 63. panta "Nepamatoti maksājumi un administratīvi sodi" 1. un 2. punktā ir paredzēts:

"1. Ja konstatē, ka atbalsta saņēmējs neatbilst atbalsta piešķiršanas kritērijiem, saistībām vai citiem pienākumiem, kas attiecas uz palīdzības vai atbalsta piešķiršanas nosacījumiem saskaņā ar lauksaimniecības nozares tiesību aktiem, atbalstu neizmaksā vai atsauc pilnībā vai daļēji, un attiecīgā gadījumā atbilstīgās maksājumtiesības, kas minētas [Eiropas Parlamenta un Padomes] Regulas (ES) Nr. 1307/2013 [(2013. gada 17. decembris), ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 637/2008 un Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009 (OV 2013, L 347, 608. lpp.),] 21. pantā, nepiešķir vai atsauc.

[..]

2. Turklāt gadījumos, kad tā ir paredzēts lauksaimniecības nozares tiesību aktos, dalībvalstis piemēro arī administratīvus sodus [..].”

Regula Nr. 1307/2013

4 Regulas Nr. 1307/2013, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2017. gada 13. decembra Regulu (ES) 2017/2393 (OV 2017, L 350, 15. lpp.) (turpmāk tekstā – “Regula Nr. 1307/2013”), 4. apsvērumā ir teikts:

“Skaidri jānorāda, ka saistībā ar šajā regulā izklāstītajiem pasākumiem jāpiemēro [Regula Nr. 1306/2013] un atbilstīgi tai pieņemtie noteikumi. [..]”

5 Regulas Nr. 1307/2013 IV sadaļas 1. nodaļā “Brīvprātīgs saistītais atbalsts” ir iekļauts 52. pants “Vispārīgi noteikumi”. Šajā 52. pantā ir paredzēts:

“1. Dalībvalstis lauksaimniekiem var piešķirt saistīto atbalstu saskaņā ar šajā nodaļā izklāstītajiem nosacījumiem (šajā nodaļā – “saistītais atbalsts”).

[..]

6. Saistītais atbalsts ir ražošanas apjoma ierobežošanas shēma gada maksājuma veidā, kurš balstās uz noteiktām platībām un ražu vai noteiktu dzīvnieku skaitu un kurā ir ievērots maksimālais finansējums, kas dalībvalstīm ir jānosaka attiecībā uz katru pasākumu un jāpaziņo [Eiropas] Komisijai.

[..]

9. Lai nodrošinātu Savienības līdzekļu efektīvu un mērķtiecīgu izlietojumu un lai izvairītos no dubultas finansēšanas saskaņā ar citiem līdzīgiem atbalsta instrumentiem, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 70. pantu, paredzot:

a) šajā nodaļā minētā saistītā atbalsta piešķiršanas nosacījumus;

b) noteikumus par saderību ar citiem Savienības pasākumiem un par atbalsta kumulāciju.

[..]”

6 Šīs regulas 53. pantā “Finanšu noteikumi” ir uzskaitīti lēmumi par brīvprātīgo saistīto atbalstu, kurus var pieņemt dalībvalstis.

7 Minētās regulas 54. panta “Paziņošana” 1. punktā ir noteikts:

“Šīs regulas 53. pantā minētos lēmumus dalībvalstis paziņo Komisijai līdz minētajā pantā norādītajiem datumiem. [..]”

Deleģētā regula (ES) Nr. 639/2014

8 Komisijas Deleģētās regulas (ES) Nr. 639/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1307/2013, ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, un ar kuru groza minētās regulas X pielikumu (OV 2014, L 181, 1. lpp.), redakcijā, kura grozīta ar Komisijas 2018. gada 9. jūlija Deleģēto regulu (ES) 2018/1784 (OV 2018, L 293, 1. lpp.) (turpmāk tekstā – "Deleģētā regula Nr. 639/2014"), 53. panta "Atbalsta piešķiršanas nosacījumi" 1. punktā ir paredzēts:

"Attiecināmības kritērijus saistītā atbalsta pasākumiem dalībvalstis nosaka saskaņā ar [Regulā Nr. 1307/2013] paredzētajiem pamatprincipiem un šajā regulā izklāstītajiem nosacījumiem."

9 Regulas Nr. 639/2014 67. panta "Paziņojumi attiecībā uz brīvprātīgo saistīto atbalstu" 1. punktā ir paredzēts:

"[Regulas Nr. 1307/2013] 54. panta 1. punktā minētajos paziņojumos dalībvalstis ietver šīs regulas I pielikumā uzskaitītās pozīcijas."

10 Deleģētās regulas Nr. 639/2014 I pielikumā "Saskaņā ar 67. panta 1. punktu Komisijai iesniedzamās informācijas saturs" ir teikts:

"Šī informācija ietver šādas ziņas:

[..]

3) katra pasākuma apraksts, kurā norāda vismaz:

[..]

f) piemērojamos nosacījumus, kas ļauj pretendēt uz atbalstu;

[..]."

Deleģētā regula Nr. 640/2014

11 Deleģētās regulas Nr. 640/2014 1., 28. un 31. apsvērumā ir teikts:

"(1) [..] Regula [Nr. 1306/2013] pilnvaro Komisiju pieņemt deleģētos un īstenošanas aktus. Lai nodrošinātu sistēmas raitu darbību jaunajā tiesiskajā regulējumā, ar šādiem aktiem ir jāpieņem daži noteikumi. [..]

[..]

(28) Ja pieļautas neatbilstības attiecībā uz tiešo maksājumu atbalsta pieteikumiem dzīvnieku atbalsta shēmu satvarā vai attiecībā uz maksājuma pieprasījumiem ar dzīvniekiem saistītu atbalsta pasākumu satvarā, tiesības pretendēt uz atbalstu par attiecīgo dzīvnieku tiek zaudētas. Būtu jāparedz, ka samazinājumus piemēro, sākot no pirmā dzīvnieka, attiecībā uz kuru konstatēta neatbilstība, bet – neatkarīgi no samazinājuma apjoma – gadījumos,

kad neatbilstības konstatētas attiecībā uz trīs vai mazāk dzīvniekiem, administratīvajiem sodiem vajadzētu būt mazāk bargiem. Visos citos gadījumos soda bargums būtu jānosaka atkarībā no to dzīvnieku īpatsvara, attiecībā uz kuriem konstatētas neatbilstības.

[..]

(31) Attiecībā uz lauku attīstības atbalsta pasākumiem atbalsta atteikumi un atsaukumi un administratīvie sodi būtu jānosaka, ievērojot principu, ka tiem jābūt atturošiem un samērīgiem. Atbalsta atteikumi un atsaukumi būtu jānosaka ar vairākām pakāpēm, kas atkarīgas no konstatētās neatbilstības smaguma, apjoma, ilguma un atkārtošanās. Atsakot un atsaucot atbalstu un nosakot administratīvos sodus attiecībā uz atbilstības kritērijiem, saistībām un citiem pienākumiem, būtu jāņem vērā dažādo atbalsta pasākumu specifika. Ja ir pieļauta smaga neatbilstība vai ja saņēmējs ir iesniedzis viltotus pierādījumus, lai saņemtu atbalstu, būtu jāatsaka atbalsts un jāuzliek administratīvs sods. Būtu jāparedz administratīvie sodi, kas ir pat pilnīga izslēgšana no viena vai vairākiem atbalsta pasākumiem vai darbību veidiem uz noteiktu periodu."

12 Deleģētās regulas Nr. 640/2014 2. panta "Definīcijas" 1. punktā ir paredzēts:

"[..]

Piemēro arī šādas definīcijas:

[..]

2) "neatbilstība" ir:

a) attiecībā uz atbilstības kritērijiem, saistībām vai citiem pienākumiem, kas saistīti ar atbalsta piešķiršanas nosacījumiem, kā minēts [Regulas Nr. 1306/2013] 67. panta 2. punktā, – jebkāda minēto atbilstības kritēriju, saistību vai citu pienākumu neizpilde [..]

[..]

13) "dzīvnieku atbalsta shēma" ir [Regulas Nr. 1307/2013] IV sadaļas 1. nodaļā paredzētā brīvprātīgā saistītā atbalsta pasākums, kura gada maksājums, kas piešķirams, nepārsniedzot noteiktus kvantitatīvus ierobežojumus, pamatojas uz fiksētu dzīvnieku skaitu;

[..]

15) "ganāmpulka atbalsta pieteikums" ir pieteikums tāda atbalsta saņemšanai, kura gada maksājums, kas piešķirams, nepārsniedzot noteiktus kvantitatīvus ierobežojumus, pamatojas uz fiksētu dzīvnieku skaitu un ir daļa no brīvprātīgā saistītā atbalsta, kurš paredzēts [Regulas Nr. 1307/2013] IV sadaļas 1. nodaļā;

16) "deklarēti dzīvnieki" ir dzīvnieki, uz kuriem attiecas ganāmpulka atbalsta pieteikums, kas iesniegts dzīvnieku atbalsta shēmas satvarā, vai ar dzīvniekiem saistīta atbalsta pasākuma maksājuma pieprasījums;

[..]

18) "noteiktais dzīvnieks" ir:

a) dzīvnieku atbalsta shēmas īstenošanai – dzīvnieks, attiecībā uz kuru ir izpildīti visi nosacījumi, kas paredzēti atbalsta piešķiršanas noteikumos; vai

b) ar dzīvniekiem saistīta atbalsta pasākuma īstenošanai – dzīvnieks, kas identificēts administratīvās pārbaudēs vai pārbaudēs uz vietas;

[..]."

13 Deleģētās regulas Nr. 640/2014 II sadaļā "Integrētā administrācijas un kontroles sistēma" ir ietverta IV nodaļa "Atbalsta un administratīvo sodu aprēķināšana tiešo maksājumu shēmām un lauku attīstības pasākumiem saskaņā ar integrēto sistēmu"; minētajā nodaļā ir iekļauta 4. iedaļa "Brīvprātīgs saistītais atbalsts, kas pamatojas uz ganāmpulka atbalsta pieteikumiem dzīvnieku atbalsta shēmu satvarā, vai lauku attīstības atbalsts, kas pamatojas uz maksājuma pieprasījumiem ar dzīvniekiem saistītu atbalsta pasākumu satvarā", kurā savukārt ir ietverts 30. pants "Aprēķina bāze". Šā 30. panta 1.–3. punktā ir noteikts:

"1. Nekādā gadījumā nepiešķir atbalstu par dzīvnieku skaitu, kas ir lielāks, nekā norādīts tiešo maksājumu atbalsta pieteikumā vai maksājuma pieprasījumā.

2. Dzīvniekus, kas atrodas saimniecībā, uzskata par noteiktiem tikai tad, ja tie ir identificēti tiešo maksājumu atbalsta pieteikumā vai maksājuma pieprasījumā. Identificētus dzīvniekus var aizstāt, nezaudējot tiesības uz atbalsta maksājumu, ar nosacījumu, ka kompetentā iestāde vēl nav informējusi saņēmēju par neatbilstību pieteikumā vai pieprasījumā vai ka tā vēl nav paziņojusi saņēmējam par savu nodomu veikt pārbaudi uz vietas. Ja dalībvalsts neizmanto iespēju saskaņā ar noteikumiem, kurus Komisija noteikusi, pamatojoties uz [Regulas Nr. 1306/2013] 78. panta b) punktu, uzturēt sistēmu bez pieprasījumiem, tā ar jebkādiem iespējamiem līdzekļiem nodrošina, ka nav šaubu par to, uz kuriem dzīvniekiem attiecas saņēmēju pieteikumi vai pieprasījumi.

3. Neskarot 31. pantu, ja tiešo maksājumu atbalsta pieteikumā vai maksājuma pieprasījumā deklarētais dzīvnieku skaits pārsniedz to dzīvnieku skaitu, kas noteikts administratīvās pārbaudēs vai pārbaudēs uz vietas, tad atbalstu aprēķina, pamatojoties uz noteiktajiem dzīvniekiem."

14 Deleģētās regulas Nr. 640/2014 31. pantā "Administratīvie sodi attiecībā uz deklarētiem dzīvniekiem saskaņā ar dzīvnieku atbalsta shēmām vai ar dzīvniekiem saistīta atbalsta pasākumiem" ir noteikts:

"1. Ja attiecībā uz tiešo maksājumu atbalsta pieteikumu saskaņā ar dzīvnieku atbalsta shēmu vai attiecībā uz maksājuma pieprasījumu saskaņā ar atbalsta pasākumu, kas saistīts ar dzīvniekiem, vai ar darbības veidu šāda atbalsta pasākuma satvarā ir konstatēta deklarēto dzīvnieku skaita un saskaņā ar 30. panta 3. punktu noteikto dzīvnieku skaita starpība, tad atbalsta kopsummu, uz kuru saņēmējam ir tiesības pretendēt saskaņā ar minēto atbalsta shēmu, atbalsta pasākumu vai darbības veidu šāda atbalsta pasākuma satvarā par attiecīgo pieprasījumu gadu, samazina par procentuālo daļu, kas jānosaka saskaņā ar šā panta 3. punktu, ja neatbilstības konstatētas attiecībā uz ne vairāk kā trim dzīvniekiem.

2. Ja ir konstatētas neatbilstības attiecībā uz vairāk nekā trim dzīvniekiem, tad atbalsta kopsummu, uz kuru saņēmējam ir tiesības pretendēt saskaņā ar 1. punktā minēto atbalsta shēmu, atbalsta pasākumu vai darbības veidu šāda atbalsta pasākuma satvarā par attiecīgo pieprasījumu gadu, samazina:

a) par procentuālo daļu, kas jānosaka saskaņā ar 3. punktu, ja tā nepārsniedz 10 %;

b) par divkāršotu procentuālo daļu, kas jānosaka saskaņā ar 3. punktu, ja tā pārsniedz 10 %, bet nepārsniedz 20 %.

Ja saskaņā ar 3. punktu noteiktā procentuālā daļa pārsniedz 20 %, atbalstu, uz kuru saņēmējam saskaņā ar 30. panta 3. punktu būtu bijušas tiesības pretendēt saskaņā ar atbalsta shēmu, atbalsta pasākumu vai darbības veidu šāda atbalsta pasākuma satvarā par attiecīgo pieprasījumu gadu, nepiešķir.

Ja saskaņā ar 3. punktu noteiktā procentuālā daļa pārsniedz 50 %, atbalstu, uz kuru saņēmējam saskaņā ar 30. panta 3. punktu būtu bijušas tiesības pretendēt saskaņā ar atbalsta shēmu, atbalsta pasākumu vai darbības veidu šāda atbalsta pasākuma satvarā par attiecīgo pieprasījumu gadu, nepiešķir. Turklāt saņēmējam uzliek papildu sodu, kura apjoms ir vienāds ar summu, kas atbilst starpībai starp deklarēto dzīvnieku skaitu un dzīvnieku skaitu, kas noteikts saskaņā ar 30. panta 3. punktu. Ja minēto summu trīs kalendāro gadu laikā pēc konstatējuma kalendārā gada nevar pilnībā atgūt ar ieskaitu saskaņā ar [Komisijas] Īstenošanas regulas (ES) Nr. 908/2014 [(2014. gada 6. augusts), ar ko paredz noteikumus par to, kā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1306/2013 piemēro attiecībā uz maksājumu aģentūrām un citām struktūrām, finanšu pārvaldību, grāmatojumu noskaidrošanu, noteikumiem par pārbaudēm, nodrošinājumu un pārredzamību (OV 2014, L 255, 59. lpp.),] 28. pantu, atlikuma summu anulē.

Attiecībā uz citām sugām, kas nav minētas šīs regulas 30. panta 4. un 5. punktā, dalībvalstis var nolemt noteikt dzīvnieku skaitu, kas atšķiras no šā panta 1. un 2. punktā noteiktās trīs dzīvnieku robežvērtības. Nosakot minēto skaitu, dalībvalstis nodrošina, ka tas pēc būtības atbilst minētajai robežvērtībai, cita starpā ņemot vērā nosacīto liellopu vienību un/vai piešķirtā atbalsta apjomu.

3. Lai noteiktu procentuālo daļu, kas minēta 1. un 2. punktā, to dzīvnieku skaitu, kuri deklarēti saskaņā ar dzīvnieku atbalsta shēmu, ar dzīvniekiem saistīta atbalsta pasākumu vai darbības veidu un attiecībā uz kuriem konstatētas neatbilstības, dala ar to dzīvnieku skaitu, kas attiecīgajai dzīvnieku atbalsta shēmai, atbalsta pasākumam vai darbības veidam šāda atbalsta pasākuma satvarā noteikti attiecībā uz tiešo maksājumu atbalsta pieteikumu, maksājuma pieprasījumu vai darbības veidu šāda atbalsta pasākuma satvarā par attiecīgo pieprasījumu gadu.

[..]”

Īstenošanas regula Nr. 809/2014

15 Komisijas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 809/2014 (2014. gada 17. jūlijs), ar ko paredz noteikumus par to, kā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1306/2013 piemēro attiecībā uz integrēto administrācijas un kontroles sistēmu, lauku attīstības pasākumiem un savstarpējo atbilstību (OV 2014, L 227, 69. lpp.), kas grozīta ar Komisijas 2015. gada 14. decembra

Īstenošanas regulu (ES) 2015/2333 (OV 2015, L 329, 1. lpp.) (turpmāk tekstā – "Īstenošanas regula Nr. 809/2014"), 15. pantā "Grozījumi vienotajā pieteikumā vai maksājuma pieprasījumā un pēc priekškontrolēm veiktās izmaiņas" ir paredzēts:

"1. Pēc vienotā pieteikuma vai maksājuma pieprasījuma iesniegšanas galīgā termiņa vienotajā pieteikumā vai maksājuma pieprasījumā var pievienot vai koriģēt atsevišķus lauksaimniecības zemes gabalus vai atsevišķas maksājumtiesības ar nosacījumu, ka ir ievērotas prasības, kas paredzētas attiecīgajās tiešo maksājumu shēmās vai lauku attīstības pasākumos.

[..]

3. Ja kompetentā iestāde jau ir informējusi saņēmēju par neatbilstību vienotajā pieteikumā vai maksājuma pieprasījumā vai ja kompetentā iestāde ir paziņojusi saņēmējam par nodomu veikt pārbaudi uz vietas, vai ja pārbaudē uz vietas ir atklāta neatbilstība, attiecībā uz lauksaimniecības zemes gabaliem, saistībā ar kuriem ir konstatēta neatbilstība, nav atļauts izdarīt grozījumus saskaņā ar 1. punktu.

[..]"

16 Šīs īstenošanas regulas 21. panta "Prasības, ko piemēro ganāmpulka atbalsta pieteikumam un ar dzīvniekiem saistītā atbalsta pasākumu maksājuma pieprasījumiem" 1. punktā ir noteikts:

"Ganāmpulka atbalsta pieteikumā, kas definēts [Deleģētās regulas Nr. 640/2014] 2. panta 1. punkta otrās daļas 15) apakšpunktā, vai maksājuma pieprasījumā, kuru iesniedz tādu ar dzīvniekiem saistītā atbalsta pasākumu satvarā, kas definēti minētās regulas 2. panta 1. punkta otrās daļas 14) apakšpunktā, iekļauj visu informāciju, kas vajadzīga, lai noteiktu tiesības pretendēt uz atbalstu, un jo īpaši:

a) saņēmēja identitātes datus;

b) atsauci uz vienoto pieteikumu, ja tas jau ir iesniegts;

c) katra veida dzīvnieku skaitu, par ko ir iesniegts ganāmpulka atbalsta pieteikums vai maksājuma pieprasījums, un – attiecībā uz liellopiem – dzīvnieku identifikācijas kodu;

[..]."

Ungārijas tiesības

17 2015. gada 13. marta *a termeléshez kötött közvetlen támogatások igénybevételének szabályairól szóló 9/2015 FM rendelet* (lauksaimniecības un reģionālās attīstības ministra Rīkojums Nr. 9 par tiešā saistītā atbalsta saņemšanas noteikumiem, turpmāk tekstā – "Ministra rīkojums Nr. 9/2015") 4. pants ir formulēts šādi:

"[..]

2. Valsts kase pieņem lēmumu par atbalstu pēc tam, kad ir veiktas pārbaudes, kas paredzētas [..] Komisijas Deleģētajā regulā (ES) Nr. 640/2014, [..] un, ņemot vērā noteikumus par samazinājumiem un citām tajā paredzētajām sankcijām.

[..]

4. Ja pārbaudēs konstatēta neatbilstība atbalsta piešķiršanas nosacījumiem, tostarp savstarpējās atbilstības nosacījumiem, nosakot atbalsta summu, attiecībā uz II nodaļā paredzēto atbalstu būtu jāpiemēro juridiskās sekas, kas paredzētas Komisijas Deleģētās regulas (ES) Nr. 640/2014 13., 15., 30.–32., 34. un 37.–41. pantā [..].

[..]"

18 Saskaņā ar šā rīkojuma 7. panta 3. punktu:

"Ņemot vērā Lauksaimniecības un lauku attīstības ministra 2015. gada 13. marta Rīkojuma Nr. 8 par noteikumiem tiešā atbalsta piešķiršanai lauksaimniecības produktu ražotājiem 2. panta 2. punktā paredzēto nosacījumu, atbalsttiesīgo dzīvnieku minimālais skaits ir viens."

19 Minētā rīkojuma 11. panta 1. punkta e) apakšpunktā ir paredzēts:

"Tiesības saņemt atbalstu par zīdītājgovīm ir lauksaimniekam [..], ja tā atbalsta saņemšanai deklarētā ganāmpulka sastāvā ir vairāk nekā 50 % gaļas ražošanai paredzētu teļu un vismaz 30 % no atbalsta pieteikumā ietvertajiem dzīvniekiem ir atnesušies attiecīgajā gadā un ja teļi, kas dzimuši zīdītājgovīm, uz kurām attiecas atbalsta pieteikums, ir paturēti tajā pašā saimniecībā un ganāmpulkā, kurā ir to mātes, vismaz mēnesi pēc dzimšanas [..]."

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

20 2019. gada 9. maijā SB par lauksaimniecības atbalsta piešķiršanu atbildīgajā iestādē iesniedza pieteikumu saistītajam atbalstam par zīdītājgovju turēšanu, kurš attiecās uz vienpadsmit dzīvniekiem.

21 Ar 2020. gada 25. jūnija lēmumu šī iestāde noraidīja SB pieteikumu, pamatojoties uz to, ka laikposmā, uz kuru attiecas šis pieteikums, tikai trīs no vienpadsmit tajā norādītajām govīm bija atnesušās un tas atbilda atnešanās rādītājam 27 % apmērā. Tādējādi nebija izpildīta Ministra rīkojuma Nr. 9/2015 11. panta 1. punkta e) apakšpunktā paredzētā prasība, ka pieteikumā ietvertajiem dzīvniekiem ir jāizpilda minimālais atnešanās rādītājs 30 % apmērā. Tā secināja, ka atbalstu nedrīkst piešķirt ne par vienu no minētajā pieteikumā deklarētajiem dzīvniekiem un ka Deleģētās regulas Nr. 640/2014 31. pants nav piemērojams.

22 Lauksaimniecības ministrs 2020. gada 25. jūnija lēmumu apstiprināja ar 2020. gada 16. novembra lēmumu.

23 SB par 2020. gada 16. novembra lēmumu cēla prasību *Fővárosi Törvényszék* (Galvaspilsētas Budapeštas tiesa, Ungārija), proti, iesniedzējtiesā, apgalvojot, ka lauksaimniecības ministrs ir pieļāvis tiesību kļūdu, pirmkārt, nepiemērojot minētās Deleģētās regulas Nr. 640/2014 – uz kuru ir atsauce Ministra rīkojuma Nr. 9/2015 4. panta 1.–3. punktā – 30. un 31. pantā paredzētās tiesiskās sekas, sodus un samazinājumus un, otrkārt, neņemot vērā nedz noteikto dzīvnieku skaitu šīs deleģētās regulas 2. panta 1. punkta otrās daļas 18. punkta izpratnē, nedz arī neatbilstošo dzīvnieku skaitu, bet gan tikai deklarēto dzīvnieku skaitu minētās deleģētās regulas 2. panta 1. punkta otrās daļas 16. punkta izpratnē. Taču saskaņā ar tās pašas deleģētās regulas 30. panta 3. punktu atbalsta summa esot jāaprēķina, pamatojoties uz noteikto dzīvnieku skaitu.

24 SB iesniedzējtiesā arī apgalvo, ka Deleģētajā regulā Nr. 640/2014 nav prasīts, lai atbalsta pieteikuma iesniedzējs ievērotu šā atbalsta piešķiršanas nosacījumus attiecībā uz visiem deklarētajiem dzīvniekiem. Šajā deleģētajā regulā nelielu trūkumu gadījumā esot paredzēta minētā atbalsta samazināšana. SB uzskata, ka šajā gadījumā desmit no viņas dzīvniekiem bija jāuzskata par "noteiktiem", proti, par tādiem, kas atbilst atbalsta piešķiršanas nosacījumiem minētās deleģētās regulas 2. panta 1. punkta otrās daļas 18. apakšpunkta izpratnē. Tā kā trīs no šiem dzīvniekiem bija atnesušies, nepieciešamais atnešanās rādītājs 30 % apmērā esot bijis sasniegts attiecībā uz desmit govīm.

25 Tādējādi SB esot bijušas tiesības uz atbalstu par desmit govīm, pamatojoties uz Deleģētās regulas Nr. 640/2014 30. panta 3. punktu un 2. panta 1. punkta otrās daļas 18. apakšpunktu, pat ja saskaņā ar šīs deleģētās regulas 31. panta 1. un 3. punktu atbalsta summa šajā gadījumā būtu bijusi jāsamazina, ņemot vērā neatbilstīgo dzīvnieku skaitu.

26 Lauksaimniecības ministrs iesniedzējtiesā apgalvo, ka Deleģētās regulas Nr. 640/2014 31. pants nav piemērojams. Viņa ieskatā apstāklis, ka atnešanās rādītājs neatbilst Ministra rīkojuma Nr. 9/2015 11. panta 1. punkta e) apakšpunktā paredzētajam rādītājam, ietekmē visus deklarētos dzīvniekus, par kuriem ir iesniegts atbalsta pieteikums. Lauksaimniecības ministrs arī norāda, ka šīs deleģētās regulas 31. pantā ir paredzēti noteikumi, kas jāpiemēro noteiktu dzīvnieku neatbilstības gadījumā, savukārt šajā gadījumā pati SB neesot ievērojusi atbalsta piešķiršanas nosacījumus, jo tās ganāmpulks nav sasniedzis minimālo atnešanās rādītāju. Visbeidzot, pamatojoties uz Deleģētās regulas Nr. 639/2014 53. panta 1. punktu, lauksaimniecības ministrs norāda, ka atbalsta pieteikumu atbilstības kritēriju noteikšana ir dalībvalstu kompetencē.

27 Iesniedzējtiesa, pirmām kārtām, šaubās vai Deleģētās regulas Nr. 640/2014 30. panta 3. punktam un 31. panta 3. punktam ir pretrunā dalībvalsts prakse pilnībā noraidīt pieteikumu par saistīto atbalstu zīdītājgovju turēšanai, ja deklarētie dzīvnieki nav sasnieguši šīs dalībvalsts tiesiskajā regulējumā prasīto atnešanās rādītāju, pat ja šis rādītājs ir sasniegts attiecībā uz mazāku šo dzīvnieku skaitu.

28 Šajā ziņā iesniedzējtiesa – tāpat kā SB – uzskata, ka Savienības likumdevēja nodoms, kas atspoguļots Deleģētās regulas Nr. 640/2014 28. un 31. apsvērumā, bija tāds, ka daļēja atbalsta piešķiršanas nosacījumu ievērošana nenozīmē to, ka atbalsts vispār netiek maksāts, bet gan to, ka tas tiek maksāts samazinātā apmērā.

29 Iesniedzējtiesa arī norāda, ka no Deleģētās regulas Nr. 640/2014 2. panta 1. punkta otrās daļas 18. apakšpunkta, šķiet, izriet, ka tajā ir nošķirta pieteikuma iesniedzēja deklarēto dzīvnieku kategorija un noteikto dzīvnieku kategorija, jo saskaņā ar šajā tiesību normā ietverto definīciju noteiktais dzīvnieks ir dzīvnieks, attiecībā uz kuru ir izpildīti visi atbalsta piešķiršanai piemērojamie nosacījumi.

30 No šīs minētajā tiesību normā ietvertās definīcijas, no atbalsta aprēķina bāzes, kas tiek noteikta saskaņā ar Deleģētās regulas Nr. 640/2014 30. pantu, kā arī no noteiktu deklarēto dzīvnieku neatbilstības gadījumā piemērojamā soda apmēra, kas tiek noteikts saskaņā ar šīs deleģētās regulas 31. pantu, izrietot, ka Savienības likumdevējs ir devis priekšroku pārbaudei, vai dzīvnieki ir atbilstīgi, tos aplūkojot atsevišķi.

31 Iesniedzējtiesa uzskata, ka attiecīgā valsts prakse neļauj nošķirt deklarētos dzīvniekus no noteiktajiem dzīvniekiem, bet tas esot pretrunā Deleģētās regulas Nr. 640/2014 normām, kuras ir balstītas uz izsvēršanas un samērīguma principiem un ar kurām trūkumi preventīvi tiek sodīti ar atbalsta samazinājumu un tikai nozīmīgas neatbilstības gadījumā – ar pieteikuma noraidīšanu.

32 Otrām kārtām, iesniedzējtiesa šaubās, kāda metode ir jāizmanto, lai noteiktu koeficientu atbalsta samazināšanai saskaņā ar Deleģētās regulas Nr. 640/2014 31. panta 3. punktu.

33 Trešām kārtām, iesniedzējtiesa būtībā šaubās, vai šis koeficients būtu jāreizina ar 100.

34 Šādos apstākļos *Fővárosi Törvényszék* (Galvaspilsētas Budapeštas tiesa, Ungārija) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai [Deleģētās regulas Nr. 640/2014] 30. panta 3. punktam, ņemot vērā arī tās 28. un 31. apsvērumu un 2. panta 1. punkta otrās daļas 16. un 18. apakšpunktu un 31. panta 1.–3. punktu, atbilst dalībvalsts prakse, saskaņā ar kuru, ja atbilstoši dalībvalsts noteiktam kritērijam, lai saņemtu atbalstu, sasniegtais atnešanās rādītājs attiecībā uz deklarēto dzīvnieku skaitu ir mazāks nekā rādītājs, kas ir prasīts un noteikts attiecībā uz deklarētajiem dzīvniekiem, ir pilnībā jānoraida saistītā atbalsta maksājuma par zīdītājgovīm pieteikums, pat ja prasītais atnešanās rādītājs ir sasniegts attiecībā uz mazāku skaitu deklarēto dzīvnieku, tāpēc ka, ja deklarēto dzīvnieku atnešanās procentuālais rādītājs ir mazāks, nekā tas ir noteikts valsts tiesību aktos, neviens no deklarētajiem dzīvniekiem nav atbalsttiesīgs?

2) Gadījumā, ja uz iepriekšējo jautājumu tiktu sniegta noliedzoša atbilde, vai šajā lietā ir jānosaka atbalsttiesīgo dzīvnieku skaits [Deleģētās regulas Nr. 640/2014] 2. panta 1. punkta otrās daļas 18. apakšpunkta un 30. panta 3. punkta izpratnē, ņemot vērā [..] 28. un 31. apsvērumā minētās pakāpeniskuma un samērīguma prasības un pirmajā prejudiciālajā jautājumā minētās Savienības tiesību normas, ja sasniegtais atnešanās rādītājs ir zemāks nekā valsts tiesību aktos noteiktais:
   a) skaitot kā atbalsttiesīgos dzīvniekus tikai tos, kas ir atnesušies, vai
   b) skaitot kā atbalsttiesīgos dzīvniekus tos, kas starp deklarētājiem dzīvniekiem veido grupu, kurā ir sasniegts valsts tiesiskajā regulējumā noteiktais atnešanās rādītājs?

3) Ņemot vērā [Deleģētās regulas Nr. 640/2014] 30. panta 3. punktu un 31. panta 1. un 2. punktu un tās 31. apsvērumā minēto samērīguma prasību, vai šīs regulas 31. panta 3. punkts ir interpretējams tādējādi, ka, lai noteiktu sankcijas aprēķina bāzi, ir jānosaka attiecība starp atbilstošajiem un neatbilstošajiem dzīvniekiem vai attiecība starp deklarētajiem un atbilstošajiem dzīvniekiem, kā arī šādi iegūtais koeficients procentuālajā aprēķinā ir vēl jāreizina ar 100?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

35 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai Deleģētās regulas Nr. 640/2014 30. panta 3. punkts – to lasot kopsakarā ar šīs deleģētās regulas 28. un 31. apsvērumu, 2. panta 1. punkta otrās daļas 16. un 18. apakšpunktu un 31. panta 1.–3. punktu – ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj dalībvalsts praksi, saskaņā ar kuru, ja nav izpildīts valsts tiesiskajā regulējumā šā atbalsta piešķiršanai paredzētais nosacījums, proti, prasība, lai minētā

atbalsta pieteikumā deklarētie dzīvnieki izpildītu 30 % atnešanās radītāju, saistītā atbalsta pieteikums tiek noraidīts pilnā apmērā, tā vietā, lai tikai samazinātu atbalsta summu, piemērojot minētās deleģētās regulas 31. panta 1.–3. punktā paredzētos administratīvos sodus.

36 Vispirms jānorāda – Ungārijas valdība savos rakstveida apsvērumos apgalvo, ka attiecīgā valsts prakse ir pretrunā Ministra rīkojuma Nr. 9/2015 11. panta 1. punkta e) apakšpunktam, kurā ir paredzēts, ka dzīvniekiem, par kuriem ir pieprasīts saistītais atbalsts, ir jāsasniedz minimālais atnešanās rādītājs 30 % apmērā, jo valsts likumdevēja nodoms nebija šo rādītāju padarīt par šā atbalsta piešķiršanas nosacījumu, bet gan to izmantot kā aprēķina metodi.

37 Šajā ziņā jāatgādina, ka attiecībā uz valsts tiesību normu interpretāciju Tiesai principā ir pienākums balstīties uz juridisko vērtējumu, kas izriet no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru dalībvalsts tiesību normu interpretācija nav Tiesas kompetencē (spriedums, 2023. gada 5. decembris, *Deutsche Wohnen*, C-807/21, EU:C:2023:950, 36. punkts un tajā minētā judikatūra).

38 No lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka saskaņā ar attiecīgo administratīvo praksi deklarēto dzīvnieku kopumam ir jāizpilda minimālais atnešanās rādītājs 30 % gadā. Šis rādītājs, kas ir paredzēts Ministra rīkojuma Nr. 9/2015 11. panta 1. punkta e) apakšpunktā, tiek uzskatīts par saistītā atbalsta piešķiršanas nosacījumu un tādējādi, ja šis nosacījums attiecībā uz šā atbalsta pieteikumā deklarētajiem dzīvniekiem nav izpildīts, pieteikums tiek noraidīts pilnā apmērā. Tātad ir jābalstās uz pieņēmumu, ka šajā rīkojumā paredzētais minimālais atnešanās rādītājs 30 % apmērā ir saistītā atbalsta piešķiršanas nosacījums, kas ir saistīts ar atbalsta pieteikumā deklarēto dzīvnieku skaitu.

39 Tā kā iesniedzējtiesas un SB aizstāvētā interpretācija varētu tikt uzskatīta par tādu, kas liek apšaubīt dalībvalstu iespēju noteikt saistītā atbalsta piešķiršanas nosacījumus, kuri visiem deklarētajiem dzīvniekiem ir jāizpilda, vispirms jānorāda, ka Deleģētajā regulā Nr. 639/2014, kas tika pieņemta, pamatojoties uz Regulas Nr. 1307/2013 52. panta 9. punktu, 53. panta 1. punktā, kura nosaukums ir precīzi formulēts kā "Atbalsta piešķiršanas nosacījumi", ir paredzēts, ka dalībvalstis nosaka atbilstības kritērijus saistītā atbalsta pasākumiem saskaņā ar Regulā Nr. 1307/2013 paredzētajiem pamatprincipiem un šajā regulā izklāstītajiem nosacījumiem.

40 Dalībvalstīm, kuras pieņem lēmumu par brīvprātīga saistītā atbalsta piešķiršanu vai pārskata šo lēmumu, saskaņā ar Regulas Nr. 1307/2013 54. pantu, lasot to kopsakarā ar šīs regulas 53. panta 6. punktu un Deleģētās regulas Nr. 639/2014 67. panta 1. punktu, šajā ziņā pieņemtie lēmumi ir jāpaziņo Komisijai. Saskaņā ar Deleģētās regulas Nr. 639/2014 I pielikuma 3. punkta f) apakšpunktu tām Komisijai iesniegtajos paziņojumos ir jāprecizē katra atbalsta pasākuma atbilstības nosacījumi.

41 No šā sprieduma abos iepriekšējos punktos minētajām tiesību normām izriet, ka dalībvalstīm, ja vien tiek ievēroti Regulā Nr. 1307/2013 noteiktie pamatprincipi un Deleģētajā regulā Nr. 639/2014 paredzētie nosacījumi, ir rīcības brīvība noteikt atbilstības kritērijus vai nosacījumus, lai varētu pretendēt uz saistītā atbalsta pasākumiem, kā to secinājumu 28. punktā būtībā ir norādījusi arī ģenerāladvokāte.

42 Ja dalībvalsts – kā tas ir šajā lietā – savas rīcības brīvības ietvaros kā "attiecināmības [atbilstības] kritēriju" Deleģētās regulas Nr. 639/2014 53. panta 1. punkta izpratnē nosaka kritēriju, kas ir jāizpilda deklarēto dzīvnieku kopumam, un ja šis kritērijs nav izpildīts, neviens deklarētais dzīvnieks principā nevar tikt uzskatīts par "noteikto dzīvnieku" šīs deleģētās regulas 2. panta 1. punkta otrās daļas 18. apakšpunkta izpratnē.

43 Turklāt minimālais atnešanās rādītājs 30 % apmērā, kura mērķis – kā tas izriet no Ungārijas valdības apsvērumiem – ir mudināt lauksaimniekus ilgstoši saglabāt vai pat palielināt savu ganāmpulku, šķiet piemērots, lai nodrošinātu izvirzītā mērķa sasniegšanu.

44 Attiecībā uz Deleģētās regulas Nr. 640/2014 30. panta 3. punktu, uz kuru attiecas pirmais prejudiciālais jautājums, šajā tiesību normā ir paredzēts, ka, neskarot šīs deleģētās regulas 31. pantu, ja atbalsta pieteikumā vai maksājuma pieteikumā deklarēto dzīvnieku skaits pārsniedz to dzīvnieku skaitu, kas noteikti pēc administratīvām pārbaudēm vai pārbaudēm uz vietas, atbalstu aprēķina, pamatojoties uz noteikto dzīvnieku skaitu.

45 No šīs tiesību normas formulējuma izriet, ka gadījumā, ja noteikto dzīvnieku skaits ir mazāks par pieteikumā deklarēto dzīvnieku skaitu, atbalsta summa ir jāaprēķina, pamatojoties uz noteikto dzīvnieku skaitu. Tādējādi pieprasītais atbalsts var tikt piešķirts par mazāku dzīvnieku skaitu, nekā norādīts atbalsta pieteikumā.

46 Tomēr Deleģētās regulas Nr. 640/2014 30. panta 3. punkts nav piemērojams, ja, kā tas ir šajā lietā, nav neviena noteiktā dzīvnieka. Konkrēti, šajā tiesību normā nav noteikti saistītā atbalsta piešķiršanas nosacījumi, jo šo nosacījumu noteikšana saskaņā ar šā sprieduma 39.–41. punktā konstatēto ietilpst dalībvalstu kompetencē. Kā secinājumu 30. punktā ir norādījusi ģenerāladvokāte, minētā 30. panta 3. punktā ir tikai izklāstīti kritēriji, kas ir jāņem vērā, aprēķinot saistīto atbalstu. Šo interpretāciju apstiprina šīs deleģētās regulas 30. panta nosaukums, proti, "Aprēķina bāze".

47 Tādējādi Deleģētās regulas Nr. 640/2014 30. panta 3. punktu nevar interpretēt tādējādi, ka ar to ir paredzēts pienākums atbalsta piešķiršanas nosacījumu, kas attiecas uz pieteikumā deklarēto dzīvnieku kopumu, piemērot mazākam šo pašu dzīvnieku skaitam.

48 Attiecībā uz Deleģētās regulas Nr. 640/2014 2. panta 1. punkta otro daļu, uz kuru attiecas pirmais prejudiciālais jautājums, šīs tiesību normas 16. apakšpunktā ir vienīgi definēta "deklarēto dzīvnieku" kategorija tādējādi, ka ar to apzīmē dzīvniekus, par kuriem iesniegts atbalsta pieteikums, un tās 16. apakšpunktā ir definēta noteikto dzīvnieku kategorija. Saskaņā ar šīs deleģētās regulas 2. panta 1. punkta otrās daļas 18. apakšpunkta a) punktu "noteiktais dzīvnieks" dzīvnieku atbalsta shēmas īstenošanai ir dzīvnieks, attiecībā uz kuru ir izpildīti visi nosacījumi, kas paredzēti atbalsta piešķiršanas noteikumos, un saskaņā ar minētās deleģētās regulas 2. panta 1. punkta otrās daļas 18. apakšpunkta b) punktu ar dzīvniekiem saistīta atbalsta pasākuma īstenošanai – dzīvnieks, kas identificēts, administratīvās pārbaudēs vai pārbaudēs uz vietas. Tomēr minētajā tiesību normā nav noteikts pienākums atbalsta piešķiršanas nosacījumu, kas ir jāizpilda deklarēto dzīvnieku kopumam – kā, piemēram, aplūkoto minimālās atnešanās rādītāju –, piemērot mazākam dzīvnieku skaitam tādējādi, ka tiek noteikti atsevišķi deklarētie dzīvnieki.

49 Attiecībā uz Deleģētās regulas Nr. 640/2014 31. pantu, kas minēts pirmajā jautājumā, šā panta nosaukums ir "Administratīvie sodi attiecībā uz deklarētiem dzīvniekiem saskaņā ar dzīvnieku atbalsta shēmām vai ar dzīvniekiem saistīta atbalsta pasākumiem", un tā 1.–3. punktā ir paredzēts, ka atbalsta summu samazina, ja tiek konstatēta atšķirība starp atbalsta pieteikumā deklarētajiem dzīvniekiem un dzīvniekiem, kas noteikti saskaņā ar šīs regulas 30. panta 3. punktu.

50 No šīs pašas deleģētās regulas 31. panta 1. punkta formulējuma izriet, ka šajā 31. pantā paredzētos samazinājumus ir paredzēts piemērot tikai minētās deleģētās regulas 30. panta 3. punktā paredzētajā gadījumā. Turklāt, kā to apstiprina tā nosaukums, minētā 31. panta mērķis ir reglamentēt sodus, kas piemērojami atbalsta pieteikuma neatbilstības gadījumā. Konkrēti, šajā pantā paredzēto samazinājumu piemērošanas priekšnosacījums ir tāds, ka pastāv tiesības uz atbalstu, un tātad atbilstības kritērijiem – kā ģenerāladvokāte ir norādījusi secinājumu 44. un 46. punkt – principā ir jābūt izpildītiem; tas nozīmē, ka tie – tāpat kā tā Deleģētas regulas Nr. 640/2014 30. panta 3. punkts – nav vērsti uz to, lai reglamentētu atbalsta piešķiršanas nosacījumus kā tādus.

51 No tā izriet, ka šā sprieduma 38. punktā minētā administratīvā prakse nav pretrunā nedz Deleģētās regulas Nr. 640/2014 30. panta 3. punktam, nedz šīs regulas 31. pantam.

52 Šo interpretāciju neliek apšaubīt arī Deleģētās regulas Nr. 640/2014 28. un 31. apsvērums, kuri minēti pirmajā prejudiciālajā jautājumā.

53 Pirmkārt, lai gan no šīs deleģētās regulas 28. apsvēruma izriet, ka neatbilstības gadījumā tiesības pretendēt uz atbalstu par attiecīgo dzīvnieku tiek zaudētas, apstākli, ka jēdziens "attiecīgais dzīvnieks" atsevišķās valodu versijās ir lietots vienskaitlī, nevar interpretēt tādējādi, ka ar to ir noteikts pienākums atbalsta piešķiršanas nosacījumu, kas attiecas uz pieteikumā norādītu dzīvnieku kopumu, piemērot mazākam šo pašu dzīvnieku skaitam. Šis vispārīgais formulējums ir jāsaprot kā "attiecīgais dzīvnieks vai attiecīgie dzīvnieki", jo attiecīgo dzīvnieku skaits ir atkarīgs no atbilstības kritērijiem un konkrētajos atbalsta pieteikumos deklarētajiem dzīvniekiem.

54 Otrkārt, lai gan no Deleģētās regulas Nr. 640/2014 31. apsvēruma izriet, ka atteikumi piešķirt lauku attīstības atbalstu ir jāpiemēro, ņemot vērā atturēšanas un samērīguma principus, izslēgšana no tiesībām uz saistīto atbalstu nevar tikt uzskatīta par nesamērīgu, jo runa nav par sodu, bet gan tikai par sekām, kas izriet no tā, ka nav ievēroti atbilstības kritēriji atbalsta piešķiršanai (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2007. gada 24. maijs, *Maatschap Schonewille-Prins*, C-45/05, EU:C:2007:296, 58. punkts, kā arī 2024. gada 29. februāris, *Eesti Vabariik (Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Amet)*, C-437/22, EU:C:2024:176, 56. punkts un tajā minētā judikatūra).

55 Turklāt iesniedzējtiesas un SB aizstāvētā Deleģētās regulas Nr. 640/2014 30. panta 3. punkta interpretācija, saskaņā ar kuru pēdējai minētajai būtu jābūt tiesībām uz atbalstu par desmit govīm, varētu tikt saprasta tādējādi – kā ģenerāladvokāte būtībā uzsvērusi secinājumu 34. punktā –, ka tā ļauj pieteikuma iesniedzējam *a posteriori* samazināt atbalsta pieteikumā deklarēto dzīvnieku skaitu.

56 Šajā ziņā jānorāda – no Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem izriet, ka Ungārija attiecībā uz atbalstu saistībā ar zīdītājgovju turēšanu piemēro Īstenošanas regulas Nr. 809/2014 21. panta 1. punktā paredzēto shēmu, kas balstīta uz pieteikumiem. Tādējādi pieteikuma iesniedzējam saskaņā ar šīs tiesību normas c) apakšpunktu ir jānorāda deklarēto dzīvnieku skaits un – attiecībā uz liellopiem – precīzs katra dzīvnieka identifikācijas kods. Tā kā pieteikuma iesniegšanas

iniciatīva ir pieteikuma iesniedzējam, viņš tajā var deklarēt nevis visus viņa turētos dzīvniekus, bet tikai tos, kuri atbilst atbilstības kritērijiem. Tomēr – kā secinājumu 36. punktā ir norādījusi ģenerāladvokāte –, līdzko šajā pieteikumā ir norādīti deklarētie dzīvnieki, Īstenošanas regulas Nr. 809/2014 15. panta 3. punkts, lasot to kopsakarā ar 21. panta 1. punkta c) apakšpunktu, aizliedz grozīt maksājuma pieprasījumu, tostarp tajā deklarēto dzīvnieku skaitu, ja kompetentā iestāde jau ir informējusi atbalsta saņēmēju par šajā pieteikumā pieļautajām neatbilstībām. Saskaņā ar Deleģētās regulas Nr. 640/2014 2. panta 1. punkta otrās daļas 2. apakšpunkta a) punktu par šādu neatbilstību ir uzskatāma jebkāda atbilstības kritēriju neizpilde.

57 Taču šajā gadījumā kompetentā iestāde 2020. gada 25. jūnijā, kad tā noraidīja atbalsta pieteikumu, informēja SB par neatbilstību, norādot, ka atnešanās rādītājs 30 % apmērā nav izpildīts. Šādā gadījumā saskaņā ar iepriekš minētajiem apsvērumiem nav iespējams *a posteriori* samazināt pieteikumā deklarēto dzīvnieku skaitu.

58 Tādējādi iesniedzējtiesas un SB aizstāvētā Deleģētās regulas Nr. 640/2014 30. panta 3. punkta interpretācija būtu pretrunā Īstenošanas regulas Nr. 809/2014 15. panta 3. punktam, lasot to kopsakarā ar šīs īstenošanas regulas 21. panta 1. punkta c) apakšpunktu.

59 No iepriekš izklāstītā izriet, ka uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Deleģētās regulas Nr. 640/2014 30. panta 3. punkts – to lasot kopsakarā ar šīs deleģētās regulas 28. un 31. apsvērumu, 2. panta 1. punkta otrās daļas 16. un 18. apakšpunktu un 31. panta 1.–3. punktu –, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas pieļauj dalībvalsts praksi, saskaņā ar kuru, ja nav izpildīts valsts tiesiskajā regulējumā šā atbalsta piešķiršanai paredzētais nosacījums, proti, prasība, lai minētā atbalsta pieteikumā deklarētie dzīvnieki izpildītu 30 % atnešanās radītāju, saistītā atbalsta pieteikums tiek noraidīts pilnā apmērā, tā vietā, lai tikai samazinātu atbalsta summu, piemērojot minētās deleģētās regulas 31. panta 1.–3. punktā paredzētos administratīvos sodus.

Par otro un trešo jautājumu

60 Ņemot vērā, ka otro un trešo jautājumu iesniedzējtiesa ir uzdevusi tikai tad, ja būtībā ar Deleģētās regulas Nr. 640/2014 30. panta 3. punktu netiek pieļauta attiecīgā valsts prakse, ņemot vērā uz pirmo jautājumu sniegto atbildi, uz šiem jautājumiem nav jāatbild.

Par tiesāšanās izdevumiem

61 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība izriet no tiesvedības, kas notiek iesniedzējtiesā, tāpēc tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (sestā palāta) nospriež:

Komisijas Deleģētās regulas (ES) Nr. 640/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1306/2013 attiecībā uz integrēto administrācijas un kontroles sistēmu, maksājumu atteikšanas vai atsaukšanas nosacījumiem un administratīvajiem sodiem, kas piemērojami tiešo maksājumu, lauku attīstības atbalsta un savstarpējās atbilstības kontekstā, kura grozīta ar Komisijas 2016. gada 4. maija Deleģēto regulu (ES) 2016/1393, 30. panta 3. punkts – to lasot kopsakarā ar Deleģētās regulas Nr. 640/2014, kura grozīta ar Deleģēto regulu 2016/1393,

28. un 31. apsvērumu un 2. panta 1. punkta otrās daļas 16. un 18. apakšpunktu un 31. panta 1.–3. punktu –

ir jāinterpretē tādējādi, ka

tas pieļauj dalībvalsts praksi, saskaņā ar kuru, ja nav izpildīts valsts tiesiskajā regulējumā šā atbalsta piešķiršanai paredzētais nosacījums, proti, prasība, lai minētā atbalsta pieteikumā deklarētie dzīvnieki izpildītu 30 % atnešanās radītāju, saistītā atbalsta pieteikums tiek noraidīts pilnā apmērā, tā vietā, lai tikai samazinātu atbalsta summu, piemērojot minētās deleģētās regulas grozītās redakcijas 31. panta 1.–3. punktā paredzētos administratīvos sodus.

[Paraksti]